

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 korona, postai szétküldéssel 7 korona.
Egyes szám ára 12 fillér.
Előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz címzendők.

Megjelenik minden vasarnap.

Felelős szerkesztő és kiadó: RONAI FRIGYES.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Köszeg, Várkör 39. szám.

Nyitár sora 10 fillér.

Hirdetések nagyság szerint jutányos árban
számitatnak.

A béke bölcsője.

A kulturvilág ama része, mely a békét ahítozza, feszült figyelemmel lesi: mi történik Oroszországban. Nem csoda, hiszen a mai viszonyok között a háboru gyorsabb befejezését csakis az oroszországi helyzetnek a békekötésnek kedvező kialakulásától lehet némi valószínűséggel várni.

Ilyen fordulat igen könnyen bekövetkezhetik ugyan, de ma még az a helyzet, hogy Oroszországot gazdasági válsága kényszeríti arra, hogy a többi antant hatalommal barátságban maradjon és a régebben kötött szerződéseket épségben tartsa, mert az orosz pénzügyi helyzet a lehető legrosszabb. A rubel értéke békebeli arfolyamának harmadrészére hanyatlott. Az orosz pénzügyminiszter kijelentette, hogy nem lehetetlen, hogy az állam kényszerítve lesz fizetéseit beszüntetni.

Az oroszoknak ezek szerint tisztában kellene lenniük azzal, hogy az ország, bármily gazdag is különben, ezidőszereint képtelen kötelezettségeinek saját erejéből megfelelni. Oroszország most azon az uton van, hogy természetadta gazdagságát elherdálja és elvezetüket másoknak engedje át. Mert Angolország és az Egyesült Államok nagyon fontos koncessziókat követeltek és kaptak hitelükért Oroszországtól, s ezek az engedmények annyira jelentékenyek, hogy az orosz gazdasági élet jövőjét köik le a hitelezőknek.

A háboru folytatása Oroszországot csak még rosszabb gazdasági és pénzügyi helyzetbe sodorhatja. Már most foglalkozik egy amerikai bizottság azzal a tervvel, hogy Oroszországot amerikai szállítmányokkal támogassák. Mondani sem kell, hogy a ravasz jenkik ingyen nem szállítanak, hanem jóakarataikat újabb értékes orosz engedményekkel fogják maguknak megfizettetni.

Igy engedi magát Oroszország lassanként kiszipolyoztatni a szövetségeseitől, Angliától, Franciaországtól, az Egyesült Államoktól és nem utolsósorban Japántól, mely 1916-ban kötött szerződésével az orosz befolyást teljesen kiszorította Kelet-Ázsiából.

Hovatovább valóságga fog valni az orosz állam csődje, melynek bekövetkezésétől a pénzügyminiszter fél.

Egyelőre, úgy látszik, csak a presztizs megóvása kedvéért tartózkodik az ideiglenes kormány az állam csődjének a bejelentésétől. Ehelyett kiszolgáltatja hazáját a tokeletes pénzügyi és gazdasági romlásnak. A szövetségeseknek természetesen érdeke, hogy az orosz állam csődjének kinyilvánítása elkerültessek. Hiszen Franciaországban husz milliard franknál több orosz értékek vannak elhelyezve és Anglia és az Egyesült Államok is nagyban hitelezői Oroszországnak, amely ezen adósságai révén járja le magát katonailag, politikailag, gazdaságilag és pénzügyileg szövetségesei érdekében, akik sietnek az orosz prédán osztozkodni.

Forrong, lázong még minden Oroszországban és az orosz sajtó napról-napra idegeesebb lesz. Általános a herce-hurca és a tevelygések és zavarok mégis csak tan ahhoz fognak vezetni, hogy belassák az oroszok, mennyire szükséges nekik az azonnali béke.

Talán — mint a munkás-és katonai tanács tervezi — népszavazás útján fogják eldönteni, folytassák-e a háborut vagy kössenek minden áron békét. De ebben az esetben is elő kell készülnie lenni arra, hogy az ész utját amerikai dollárok és angol fontok fogják elállani.

Városi ügyek.

3083/917

Hirdetmény.

Közhíru adom, hogy az eltűntek összehatala végett szükséges minden, akár ismert, akár ismeretlen helyen hadifogságban levő vagy hadifogságban elhalt

katonának nevét (I. em. 10 ajtó) nálam bejelenteni. Miután ez a közönség érdeke, remélem nem mulasztja el senki eltunt hozzátartozóját bejelenteni.

Köszeg, 1917. június 29.

Dr. Freyberger Jenő, polgármester h.

3083/917

Hirdetmény.

Közhíru adom, hogy a termés csak 95 méternyire a vasuti sinton helyezhető el, hogy a mozdony szikrái lel ne gyujthassák a gabonát. Az aratást ajánlatos a vasuti sinton megkezdeni, a tarlót azonnal megtisztítani és a pályával párhuzamos védőbarázdákat szántani.

Köszeg, 1917. július 2.

Dr. Freyberger Jenő, polgármester h.

1494/917

Hirdetmény.

— Legeltetési tilalom. —

A város területén a legeltetés tilos. Sem sertést, sem kecskét, sem baromfit, sem szarvasmarhát az utakra, a terekre, az utakra kiereszteni nem szabad, kivéve azon szarvasmarhákat, melyeket kihajtás végett a városi esordás vesz át, de ezeket is csak a kihajtás pontos idején.

Akik e rendelet ellen vétnek, azok a városi köztisztasági szabályrendelet alapján 40 koronáig terjedhető pénzbírságra büntetettek, a bitangóságban talált állat pedig, mert etetéséről a nyomosás befejezéseig gondoskodni nem lehet, azonnal a hatósági huszárak számára leöltenek, értékesítettnek, értékük pedig a jogos tulajdonos esetleges igazolásáig egy évig letétben tartatik, azontul a szegények alapjához kerül.

Köszeg, 1917. július 1.-en.

Köszegi József rendőrkapitány

3522/917

Hirdetmény.

Közhíru adom, hogy nyomorék gyermekek segélyezésére adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Köszeg, 1917. július 3.

Dr. Freyberger Jenő, polgármester h.

4081/917

Hirdetmény.

Közhíru adom, hogy a korai burgonya maximális ára a mosott burgonyánál 40 koronában, a nem mosott burgonyánál 36 koronában állapított meg.

T á r c a.

Hullik a fehér lilium szirma.

Élünk, csak élünk, de Isten tudja
Meddig vezet majd életünk útja;
Indulunk rajta remélve, bizva...
... Hullik a fehér lilium szirma.

Am, mert reánk is, mint a virágra
— Alig hogy jöttünk meg a világra —
A hervadás már reánk van írva...
... Hullik a fehér lilium szirma.

Azt a virágot, minek örültünk,
Meglátjuk holnap szerte körülünk
Porban heverni — pedig még nyílt ma,
... Hullik a fehér lilium szirma.

Rövid az élet, oh rövid nagyon!
Ahol a hajnal: ott van az alkony.
Sápad az arcunk — elvész a pirja,
... Hullik a fehér lilium szirma.

Alig szedtünk még egyik virágot,
Alig élveztük a boldogságot:
Emlékeinkre borulunk sírva,
... Hullik a fehér lilium szirma.

Meg se értünk jól a hervadásra,
Mikor a sírunk már meg van ásva...
— S minden belevész abba a sírba...
... Hullik a fehér lilium szirma.

Tóthné-Munkácsy Eleonóra.

A három vörös szakállu.

Ahmed Kalab fia fejére tette kezét és elhaló hangon így szolt hozzá:

— Erzem, hogy utolsó óráim közeledik. Orizd meg azt a kis vagyont, amit sok évi fáradsággal szereztem és hallgasd meg utolsó tanácsomat. Orizkedjél a vörös szakállu emberektől!

E szavak után Ahmed Kalab a fal felé fordult és hosszú sóhajjal átvándorolt Mohamed paradísiomába.

Szélium eltemette atyját, nyole nap és nyole éjjel gyászolta, azután vagyonát — 300 aranyat és tizenegy dragagyongyot — egy kis zsacsókba tette és elindult Damaskusból Bagdad felé. Utjában egy este a gyaloglástól fáradtan Belzorába, a boles dervisek városába érkezett. Ibrahimhez, a „Mohamed sírja”-hoz emezett vendéglő tulajdonosához szállott és átadta neki megőrzés végett vagyonát. Szélium, előrelátásával megelegetve, nyugodtan lefeküdt és néhány pere mulva az igazak almát aludta. Másnap már magasan állott a nap az egen, mikor felébredt.

— Allah segítsen, — mondta Ibrahim vendégét figyelmeztetve, hogy siessen, hogyha még Bagdadot el akarja érni.

— Köszönöm, — viszonzta Szélium álmosan, szemét dörzsölve és talpra ugrott.

Gyorsan rendbe hozta ruháját és a 300 aranyat és a tizenegy gyongyot kerte.

Ibrahim összerakta szemöldökeit s kijelentette, hogy semmiféle aranyról, gyongyról nem tud.

— Tréfának jó — nevetett Szélium — tisztelt Ibrahim, de hisz magad mondtad, hogy siessék, hogyha el akarom érni Bagdadot. Hagyjunk fel tehát most a tréfakkal, szolgátsd ki vagyonomat és ezerszer megköszönöm szolgálhatóságodat.

Ekkor Mohamed sírjának a koresmárosa mérgeos lett.

— Nézze meg az ember! Egy becsületos embert akar ez a vörös szerencsétlenné tenni. Azt állítja, hogy aranyait és gyongyeit adta át nekem megőrzés végett. Dobják ki ezt az arcatlan bolondot, naplopót!

Es mielőtt még Szélium esodalkozásából felcsudott volna, már az után volt a sárban. Azon sároson felállt és oly jajveszékélésbe tort ki, hogy az emberek körük csoportosultak.

— Jaj, jaj, a vörös szakállu! — kiáltotta. — Oh, Ahmed, jó atyám, valóban igazad volt! Oh, szép aranyaim, gyongyeim!

— Megbolondult — mondták az emberek és tovább mentek, csak egy öreg férfi maradt ott és közelebb lépve az ifjúhoz, így szolt hozzá:

— Vigasztalodjál, fiam, mi történjék Ibrahim vörös szakállával? Talán segíthetek.

A férfi barátságos szavai reményt ontottak az ifju szivébe és elpanaszolta baját.

— Mily oktalanságot követél el! — szolt az öreg, mikor Szélium elbeszölése végéhez ért. — Menj a kádihoz, add elő az ügyedet.

Szélium szakadt a kádihoz és előadta panaszát. — Hozzatok előm Ibrahimot! — parancsolta a kádi.

Ibrahim megjelent és mélyen meghajolt a bíró előtt.

— Nálad van ennek az embernek a 300 aranya és tizenegy gyongye?

— Ez egy bolond! — válaszolt Ibrahim és kezét esküre emelte. — Sohse lássam meg a szent Kaabat, ha ez az ember nem állt vagy esdó. Vajuljak meg, hogyha aranyait láttam, nemuljak meg, hogyha csak egy szavam is nom igaz!

— Kelj fel, — mondta a kádi Szélium felé for-

